

Öö läbi, õhtust hommikuni, oli valanud vihma nagu oavarrest. Maapind oli ligunenud pehmeks, puud, põõsad ja kõik rohuliblekesed olid kaelani märjad, ja mõnes kohas metsa vahel heinamaal seisis vesi loikudena.

Väike piibelehe-neitsi, veel pisem kui kõik põialpoisid ja päkapikumehed, põlvitas suurel kivil märjas rohus ja nuttis.